

Utklipp fra:

Morgenbladet

OSLO

Pol. tendens:
Uavh. Konserv.

(Se baksiden!)

14.9.60

28-01-127

ERIK EGELAND

Hvorfor bare et fjed

Og så har da professor Us-
tvedt og hans tretten ja-
stemmer beklaget Fjernsynets
behandling av Victor Smith.
Det har bidratt noe til å skape
klarere linjer. Et fjed i riktig
retning.

For det må sies: Stort min-
dre kunne ikke NRK gjort og
samtidig gjelde for en demo-
kratisk statsinstitusjon. Det
var ikke noe friskt pust i deres
redegjørelse. Den er så knepen
og trang at det revner både
her og der straks man tar i
den. Som kontrast henviser vi
til rektor Langelands selverk-
kjennende artikkel om andre
ting i Morgenbladet igår. Der
lever en ånd som er fri — og
frigjørende.

For det første — dette re-
sonnement om at Victor
Smith — offeret, var medskyld-
dig i sensureringen fordi han
forandret sitt manuskript så
sent. Er der realitet eller lu-
reri i denne påstand?

Det er ingen hemmelighet
at deltagere i programpos-
ten «Ønskebildet» har opp-
trådt uten manuskript i det
hele tatt. Man har improvi-

sert foran skjermen med pro-
gramledelsens bifall. Der må
et skinn av spontanitet til for
at et fjernsynsprogram skal
lykkes. Av produseren ble det
da også innskjerpet overfor
Smith at det kunne bli nød-
vendig å bearbeide manus like
til sendetid. Men når Victor
Smith følger denne kotyme og
tar ordene moralsk opprust-
ning i munnen, flyr topplok-
ket av herrene Nes og Simonæs.

Det klargjør ikke situasjo-
nen når da rådet slår fast at
der *intet* grunnlag foreligger
«for antydningene om at pro-
gramledelsens opptreden i
denne sak har vært ledd i en
bevisst meningsdirigering».

Men når det gjelder martyr
Gjessing har vi våre
grunner til å slutte at der kik-
ket ikke nettopp noe Argus-
øye i hans papirer før han
holdt sitt uefterrettelige kå-
seri i serien «Demokratiet
i søkelyset» forleden. Men den-
ne professor som angrep et
kneblet livssyn, blir energisk
forsvart av sin kommunistis-
ke meningsfelle Torborg Ned-
reaas sist lørdag i den samme
NRK som nu er så opptatt av
å understreke programledel-

sens rett «til å foreta en redi-
gering av de enkelte poster i
samråd med dem som skal
opptre».

Det er ingen tvil om at, sett
og hørt utenfra, drives der re-
dirigering ja.

Også Kringkastingsrådet bur-
de sett det, og forstått at
det dreier seg om ganske an-
derledes skjebnesvangre ting
enn «Smith-saken». Den er
øyeåpner og ett av mange
symptomer.

Det er ikke tiden til å la
øyne gli igjen nu, i bevisst-
het om at man i Tromsø brag-
te en kjedelig affære ut av
verden. Og det har man for-
resten heller ikke gjort før
Victor Smith har fått fritt
ord i NRK igjen. Det burde
være en selvfølgelig konklus-
sjon overfor en sensurert
mann, — så meget mer som
hans programpost hin gang
i kvalifiserte kretser ble be-
rømmet som sjeldent under-
holdende, illustrerende og vi-
tal. Og det er jo menn med
sine meningers mot man nu så
gjerne vil ha foran mikrofo-
nen i NRK!

Men det dreier seg ikke len-
ger om et grep i ny og
ne. Det som trengs i demo-
kratiet skjebnetid er en hold-
ning med forpliktende kor-
rektiv i åndelige og moralske
grunnverdier. Dette er det
Kringkastingsrådets oppgave
å holde frem overfor Marien-
lyst. Man hadde en anledning
nu.

E.